Pregaria.cat

Entrada

Un xiprer en plena vida

“Sóc com un xiprer en plena vida” (Osees, 14, 9)

Enmig de matolls el camí es perd i el vianant resta aturat sense saber si ha de tirar a dreta o a esquerra. Ha anat caient la tarda, i es va esmorteint la llum. De lluny, però, veiem el xiprer, que ens assenyala la direcció i puja cap amunt, cel enllà.

Déu per mostrar-nos la direcció del nostre camí s’ha valgut de moltes imatges, i entre elles, en la profecia d’Osees troba un símbol entenedor com ho és un xiprer (en altres traduccions una sabina). L’Esperit Inspirador mostra un cop més una imaginació creativa i pedagògica moguda per aquell amor que sempre busca ajudar.

Xiprer, ben arrelat a la terra, senyal de camí, dret, creixent cap a dalt, ombra allargada, seré fins quan es mogut per tota mena de vents, visible de lluny estant, imatge del repòs, arbre nostàlgic d’amors silents, ... imatge inventada per la Paraula per dir-nos que Déu és arrelat al nostre món, mostra el camí pel qual cerca entre els matolls, comunica serenitat, indica aquell itinerari eternament definitiu, ens obre a la comunió dels sants i és memòria del passat en el present.

Quan els dos amics arribaren al peu del xiprer el sol ja s’havia amagat a ponent entre núvols vermells. Estaven cansats de tant caminar i es van estirar a terra sota del gran arbre, de cara amunt. Pujava, pujava, verd, silenciós, en ombres vacil·lants... i més enllà es veien els primers estels de la nit. Moment màgic. Sens dubte el millor de la jornada. I en aquella pau ressonaven de nou les paraules d’Osees:

Sóc jo qui respon i vetlla per a tu!

Sóc un xiprer en plena vida.

Els teus fruits venen de Mi.

Som convidats avui a donar gràcies a Déu per assenyalar-nos el camí, mostrar-nos el més enllà, arrelar-nos a la terra, recordar-nos dels que ens ha precedit i oferir-nos repòs, constància, pau i una gran esperança per a tot l’univers creat.

Jesús Renau sj.